

10 Μαρτίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΔΙΑ
ΠΛΕΟΝΑΖΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΚΑΘ' ΟΥ ΟΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΡ. 144/89-165/89, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙ ΑΙΤΗΣΗ
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ MANDAMUS
ΚΑΙ CERTIORARI,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟΜΝΗΓΜΑ ΑΡ. 265 ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕ ΗΜΕΡΟ-
ΜΗΝΙΑ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1989, ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΠΑΝΩ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ
144/89-165/89 (Αρ.3).

(Αίτηση Αρ. 11/90).

5 Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών — Έφεση δι' υπομνήματος —
Κατά πόσον κατά την σύνταξη του υπομνήματος ο Πρόεδρος του
Δικαστηρίου υποχρεούται να ακολουθήσει την διατύπωση της σχε-
τικής αίτησης — Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα — Οι αρχές,
που διέπουν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας διευπλώθησαν
στην υπόθεση *Stylianides v. Paschalides* (1985) 1 C.L.R. 49.

10 Με βάση την πιο πάνω νομική αρχή το Ανώτατο Δικαστήριο,
έχοντας υπόψη το περιεχόμενο της αίτησης και το συνταχθέν υπό-
μνημα, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ορθά ασκήθηκε η διακριτική
εξουσία του Προέδρου του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών και
γι' αυτό απέρριψε την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα για έκδοση
certiorari και mandamus.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για
έξοδα.

15 Αναφερόμενες αποφάσεις:

Constantinidou v. Woolworth (1980) 1 C.L.R. 302.

Stylianides v. Paschalides (1985) 1 C.L.R. 49.

Αίτηση.

Αίτηση από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας για έκδοση διαταγμάτων *mandamus* και *certiorari* αναφορικά με το Υπόμνημα του Προέδρου του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερ. 14.10.1989 στις υποθέσεις 144/89 - 165/89. 5

Ε. Λοιζίδου (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον αιτητή.

Α. Σκορδής, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 10

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Την 8.1.90 δόθηκε άδεια στον αιτητή, Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακών διαταγμάτων *Mandamus* και *Certiorari* και το Δικαστήριο έδωσε οδηγίες η αίτηση να επιδοθεί στον δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση κ. Σκορδή και στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών. Η αίτηση καταχωρήθηκε έγκαιρα και οι καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν ένσταση στις 7.2.90 στην οποία εκθέτουν διάφορους λόγους ένστασης. 15 20

Με την αίτηση για έκδοση προνομιακού διατάγματος *certiorari* ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ζητά την παραπομπή στο Ανώτατο Δικαστήριο και ακύρωση του Υπομνήματος Αριθ. 265 του Προέδρου του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών ημερομηνίας 14.10.89 για τους λόγους που εκτίθενται στην ένορκη δήλωση της Μάρως Κυπριανού ημερομηνίας 3.1.90. Οι λόγοι αυτοί είναι όπως φαίνονται στην παράγραφο 6 της πιο πάνω ενόρκου δηλώσεως ότι τα ερωτήματα προς το Ανώτατο Δικαστήριο όπως διατυπώθηκαν στο πιο πάνω υπόμνημα δεν αποδίδουν ορθά τους λόγους έφεσης. 25 30

Για τους ίδιους πιο πάνω λόγους ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας υπέβαλε αίτηση και για έκδοση προ-

νομιακού διατάγματος φύσεως *Mandamus* με το οποίο να διατάσσεται ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών να περιλάβει στα ερωτήματα του υπομνήματος προς το Ανώτατο Δικαστήριο αυτούσιους τους λόγους έφεσης που αναφέρονται στην αίτηση για έφεση με ημερομηνία 30.9.1989.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε στο Δικαστήριο πρώτον ότι θα έπρεπε να καταχωρηθεί νέα ένορκη δήλωση και να μην υιοθετηθεί η ένορκη δήλωση της Μάρως Κυπριανού, ημερομηνίας 3.1.90 αλλά εν πάση περιπτώσει αν το Δικαστήριο κρίνει ότι ήτο δυνατό να εξετασθεί η αίτηση παρά την πιο πάνω ένστασή του τα ερωτήματα όπως διατυπώθηκαν στο υπόμνημα από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών περιέχουν την ουσία των νομικών λόγων για τους οποίους ζητήθηκε από τον Πρόεδρο η καταχώρηση υπομνήματος και ότι ο Πρόεδρος είχε την ευχέρεια να συντάξει το υπόμνημα όπως το συνέταξε. Κατ' ακολουθία ο Γενικός Εισαγγελέας θα έχει την ευχέρεια να αναπτύξει τους λόγους έφεσης του κατά την ακρόαση του υπομνήματος και συνεπώς θα αποδοθεί πλήρης δικαιοσύνη. Για υποστήριξη της θέσης ότι ο Πρόεδρος δεν μπορούσε και ούτε έπρεπε να είχε παραπέμψει αυτούσιους τους λόγους της έφεσης, ο κ. Σκορδής αναφέρθηκε στην υπόθεση *Κωνσταντινίδου ν. Woolworth* (1980) 1 Α.Α.Δ. 302 στη σελίδα 313.

Ο προσδιορισμός και η διατύπωση του υπομνήματος αποτελούν ευθύνη του Δικαστηρίου, αποτελεί δε μέλημα του Δικαστηρίου η διατύπωση του υπομνήματος ώστε: (α) τα σημεία τα οποία παραπέμπονται να περιορίζονται αποκλειστικά σε νομικά θέματα και (β) να προσδιορίζεται επακριβώς η φύση της αμφισβήτησης του πρωτόδικου δικαστηρίου. Τα θέματα εξετάστηκαν διεξοδικά στην υπόθεση *Στράτης Στυλιανίδης ν. Φαίδρας Πασχαλίδου* (1985) 1 Α.Α.Δ. 49. Στη σελίδα 54 ο Δικαστής κ. Πικής είπε τα ακόλουθα:

"In *Cole Bros. Ltd. v. Phillips* [1982] 2 All E.R. 247, the House of Lords exhorted Courts or Tribunals concerned to state a case on a question of law, to state the question succinctly, unobscured, by shifting mixed statements of law and fact. The legal question raised must

be immediately identifiable. The case is also relevant in another respect, namely, the light it throws on what amounts to a question of law. On every issue, open to the tribunal of fact to decide a matter either way, the decision raises a matter of fact and not an issue of law.

5

We consider it advisable to give some guidance of the form that a case stated must take as a matter of proper practice in the interest of certainty, coherence and uniformity. The statement must indicate by way of preamble, albeit briefly, the issues in dispute and the material findings of fact made by the Court, as well as the order made. Subject to this preamble, the points of law must be stated separately, if possible in numerical order, in a manner revealing the pure legal nature of the questions and its relevance to the outcome of the case."

10

15

Το πιο πάνω απόσπασμα συνοψίζει την φύση της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου για τον προσδιορισμό των εγειρομένων θεμάτων και τον καταρτισμό τους ώστε να περιορίζονται σε αποκλειστικά νομικά θέματα.

Δεν είναι υπόχρεο το Δικαστήριο να ακολουθεί τη διατύπωση των θεμάτων όπως περιέχονται στην αίτηση για τον καθορισμό των νομικών θεμάτων και την παραπομπή τους στο Ανώτατο Δικαστήριο εφόσον το υπόμνημα καταρτίζεται με βάση την αίτηση και εγείρει προς συζήτηση την ουσία των θεμάτων γύρω από τα οποία περιστρέφεται η αμφισβήτηση. Δεν υπάρχει πεδίο για παρέμβαση με προνομιακά διατάγματα στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου εφ' όσον τηρούνται οι πιο πάνω αρχές.

20

25

Στην προκείμενη περίπτωση εγείρονται με τρόπο περιεκτικό όλα τα επίδικα θέματα και κρίνεται ότι δεν συντρέχει λόγος που να δικαιολογεί την ακύρωση του υπομνήματος.

30

Λόγω των πιο πάνω η αίτηση απορρίπτεται αλλά δεν γίνεται καμιά διαταγή για έξοδα.

35

Αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.